

POLEMika V ZVEZI Z NOViM DRŽAVNIM PRoRAČUNoM

DVE NASPROTUJOČI SI STALIŠČI
O bodočnosti ameriškega gospodarstva

V tem je bistvo polemike med republikani in demokratimi v zvezi z novim državnim proračunom. Eisenhowerjeve republike uprave? Vlada zanj, da proračun v višini 77 milijarde dolarjev ostankov in 70 milijard izdatkov, predstavlja veren odziv naših potreb zvezne uprave v stvarne prosperiteti ameriškega gospodarstva po nedavni recesiji. Opozicija tege se tudi skusa dokazati, da je proračunska računica republikanske vlade račun brez križmarja, ker temelji na domnevah, ne pa na gospodarskih možnostih in potrebah sodobnega gospodarstva.

Vlada zagovarja stališče, da je inflacija največja nevernost, ki se ji je trebaogniti; opozicija pa odgovarja, da je gospodarska stagnacija nevernejša od inflacije.

Ni malo Američanov, ki jih ta plati proračunske polemike, prav nič ne razburja. Ve se namreč, da imajo politiki svoje račune. Načelna kritika ali obrazovala novega državnega proračuna se smatra v glavnem za sestavni del obveznih trenutkov v priravah »obnovitvenih« v priravah predsedniških kandidatov za predsedniške volitve prihodnjega leta. Ta vrsta političnih prepričanj je prav tako stara kot Amerika, toda nikoli se ni konala z zrušenjem ameriške vlade ali z velikimi spremembami v ameriškem proračunu in gospodarstvu.

Ostane tudi izkušnja, da je proračun samo ogledalo, v katerem se bolje zrcali v gospodarstvu in politički dežele. Tu

di novega proračuna niso pri-

pravili v o njem ne razmišljajo le politiki. Za strankinski platformami, na katerih se politiki priznajajo, da bodo volite, delajo in se potijo

ekonomisti, ki bolje poznajo zlepoto matematičnega proračuna in vsejeste odražajo gospodarsko

moč ali šibkost državnega in zasebnega kapitala.

Autorji novega proračuna zastopajo očitno zamisel gospodarske stabilizacije na sedemih temeljih. Vloga državne aparata in državnega kapitala se v bistvu ne spreminja.

Proračun je dejansko najbolj

po tem, da ne predvi-

deva in ne priporoča nobene spremembe. Kaksen mijon

ali manj v glavnem maši

rapočki, do katerih pride za-

radni gibanja, cene, povečanja

in drugih časovno po-

tem, ki se na tržišču. Sicer pa vse

prvi staren. To pomeni,

da proračunska poli-

tična vrednost ostala podredjena o-

časovno konservativne dejavnosti države. Dovomijo v možnost »proračunskega« ravnoteže-

ja na sedanjih osnovah in ne

verujejo, da je inflacijski pri-

stojnik iz političnih razlo-

gov, tedaj je najpametnejše

prilagoditi vlogo državnega a-

parata interesom zasebnega

kapitala.

V tem so zanimali ekoeki-

stanci med državnim kapita-

lom in zasebnimi korpora-

Vse do pred kratkim je bila Italija v atomski tehniki zelo začela za drugimi tudi manj razvitim deželam. Pred kratkim pa je Eisenhower duhovito oznakljal, da bo v Frascatiju blizu Rima elektrosinktron, katerega del vidimo na sliki. Premer sicer meri 10 m

ZGODBA ANGLEŠKEGA MEHANIKA, KI JE PO 52 LETIH SPREGLEDAL

Resnično življenje ga je razočaralo
in bi se najraje spet vrnil v «temo»

Razočaran je nad vsem, tudi nad ženskami, ki si jih je predstavljal tako lepe, da so sedaj zanj tudi najlepše grde - Upati je, da se bo vživel

Pred tedni se je v ljubljanskem očesni kliniku zgodil sledenči primer: starejšemu srbskemu slikarju, ki je bil pred časom oslepl in so mu zato presadili na eno očo roženico, dočim je drugo oko povsem izgubil, je bolničarka previdno jemala z operiranega očesa obvezno da je obvezno odstranila, je starli slikar vzhliknil: »Sestra, vidim! Sestra, ko ste lepi! In po licu mi se mu potocili dve debeli soli z rdeča.

Drugo krilo ekonomske misli Amerike ni zadovoljno z novim proračunom, ker si na celo drugače zamisli ekonomsko vlogo države. Namesto podpiranja zasebnega kapitala, zahtevajo oni čim večjo razširitev gospodarske dejavnosti države. Dovomijo v možnost »proračunskega« ravnotežeja na sedanjih osnovah in ne verujejo, da je inflacijski pri-

stojnik iz političnih razlogov, tedaj je najpametnejše prilagoditi vlogo državnega apartata interesom zasebnega kapitala. Sidney Bradford je imel kmaj 10 mesecev, ko je oslepl. Starši so poskrbili, da se je razvijal v človeka in postal je najmlajši vloga državnega kapitala, ki pa je po 52 letih spregledal. Zgodba je edinstvena in jo velja obdelati.

Sidney Bradford je imel kmaj 10 mesecev, ko je oslepl. Starši so poskrbili, da se je razvijal v človeka in postal je najmlajši vloga državnega kapitala, ki pa je po 52 letih spregledal. Zgodba je edinstvena in jo velja obdelati.

Ko mu je bilo deset mesecev in je sver okoli sebe o-

pozval takoj rekoč v vozišču

ali zibke, si prav, gotovo ni mogel upoštevati vse take stvari, a zna ceni potrošitve: voditelje, na-

stopajotični otrok in starši,

ki se posemo, da je bilo

zelo dobro lepo.

Mojem je bilo dober nastop, kar bi bilo lepo.

Načelno pa bodo snopljivi

spremljati spet pravili

zvezne pravne in pravne

Goriško-beneški dnevnik

Izpred goriškega sodišča

Zaradi poneverbe denarja obsojen prodajalec vstopnic na goriškem gradu

Prilastil si je nad 200.000 lir in se hotel vključiti v tujsko legijo

Včeraj zjutraj je stopil v dvorano goriškega okrožnega sodišča 35-letni Giuseppe Biagi iz Ulice del Carso, ki je bil do prvi dni septembra 1957 uslužbenec goriške občine in ki je prodajal vstopnice na goriškem gradu, v katerem je urejen muzej. Biagi je denar, ki ga je dobil za vstopnice, oddajal od časa do časa občinskega ekonomata, in vse do avgusta tistega leta žele vestno.

Dne 24. avgusta je Biagi cidal zadnjih denar, 27. avgusta je dobil plačo in izginal zdoma. Žena, ki je njegovo izgnitev naznanačila policiji, ta je obvestila vse kvstevje v Biagi in Biagi se je 31. avgusta vrnil v Gorico, kjer je zamaškušal ilegalno prekratiti mejo s Francijo in se vključil v tujsko legijo.

Zaradi njegovega odhoda je mestna policija izvedla preiskavo v njegovem knjigovodstvu na gradu in ugotovila, da si je Biagi prilastil vsoto 228 tisoč 356 lir na skodo občine, s tem da je prodal kar 4.657 vstopnic, ne da bi o tem obvestil občinskega blagajnike.

Povedati je še treba, da si je Biagi izposodil občinskega blagajnike pokrajinskega muzeja na gradu (z eno vstopnico se je lahko obiskalo oba muzeja) in da jih vrnili. Sicer je teh 1.400 vstopnic vključenih v zgoraj omenjenih štirih tisoč 657.

Nekaj dni pozneje se je Biagi žena javila podoficirju mestne police in ga prosila, naj ne obvesti občinske uprave o krajtu tega denarja ter da bo Biagi vrnil ves denar. Naslednjega dne je ves denar izročil občinskemu blagajniku s polnočno, iz katere je bilo razvidno, da je to vso karskral v dneih 24., 25. in 26. avgusta. Vendar je bilo tako prikrivanje nemogoče, kajti toliko vstopnic ni bilo mogoče prodati v treh dneh.

Biagi so sodniki spoznali za krivega in ga obsoobili na leto in štiri mesece zapornice na placišču štiri tisoč lir kazni.

S 1. MARCHEM

**Novi urnik
prehodov druge
kategorije**

S ponedeljkom 2. marca bo stopil v veljavno za vse prehode druge kategorije na mestu, med Jugoslavijo in Italijo novi urnik, po katerem bodo bloke odpirali ob 8. uri, zapisovali pa ob 19. uri.

Januarja, februarja, marca in aprila se bloki zapirovajo ob sobotah, nedeljah ter državnih praznikih ob 22. uri, maju, juniju, juliju in avgustu ob 24. ur, septembra, oktobra, novembra in decembra spet ob 22. ur.

**FIOM v CRDA
povečala število glasov**

FIOM - CGIL je izdala pred dnevi proglos v zvezi z volilnimi rezultati v CRDA v Tržiču. FIOM je zadovoljna z izidi, ker je število glasov oddanih za njeni liste naraslo v primeri z letom 1957 od 52,3 na 52,8 odstotka. Organizacija je izgubila en sedež v notranji komisiji (sedes uradnikov v elektromehaničnih delavnicah). V lepaku je dejale naglašeno, naj sedaj, ko so volitve mimo, spet prevajajo tista enota stališča med

ANDREJ BUDAL

ŽUPAN ŽAGAR

Cez kratko uro je začelo streljati. Zaggar je naglo pograbil novejša pisma, ki so lezala na mizi, in odhitel v votilino. Strel so padali v krajših in daljših presledkih, nekateri pa vsem videzu v vso sam, drugi v poljanu in v sosednje vase.

Ob slabih svetlobi, ki je z dvorišča sevala v jamo, je Zaggar pregledoval pisma in obenem napenjal uho, kdaj in kam trešči prihodnji streli.

Iz preprostega belega ovitka z nekaterimi prstnimi odtiski je povlekel list, ki mu ga je poslala žena.

»Dragi Matij!« je stalno v njem. »Odkar si slekel vojaško sukno, ti nisem več pisala. Misilla sem, da mi ne bo več treba. Takrat so bila moja pisma vesela. Vedela sem, da se kmalu vrneš k meni. Danes pa mi solza močijo pismo. Kako sem mogla biti tako brezrečna, da sem te pustila samega v takci nevarnosti?«

Zaggar se je zamislil. Spomnil se je treh srečanjev zapršenih, preperelih pisem, spravljenih na podu vrh omare. Ob desetletincu in dvajsetletincu svoje poroke sta, jih z ženo spet prebirala. Od tedaj jih ni že nekaj let nihče več premaknil. Zato mu je bilo, kakor da so ob ženinih besedah vse tista pisna sama šinila iz tesne prevezje in se odpri. Pred njim so mahoma začarale vse toplje besede, ki jih je pred cetrto stoletja zanj bijoce dekliški srce posljalo v dajlo, odevajoč vanje vse najtiše želite, svoj roženat nade.

Te spomine je pretregal strel, ki je počil bližu vasi in potresel votilino. Ob zadnjem tramu se je od strapa odkrušil za pršice prsti. Skozi odprtino je šinila v jamo prepričana bila mačka in se stisnila v zadnjem kot.

»Tudi tebe je strah?« jo je pogladil župan in znova pri-

sluhnil. V krafkih presledkih se je razpletelo še nekaj strelov. Nato se je ozračje umirilo.

Zaggar se je zaglobil v pismo. Izvedel je, da so zdaj ženske čisto same v oddaljeni, hribovski vasici. Vole so proti odškodnini posodile kmetu, pri katerem stanujejo. Vnudica je bila prve dni precej sitna, a nevesta se je od prvrega strahu zaradi bomba pogonoma pomirila in zdaj se tuči otrok dobro redi. Vse tri, županja, Tinica in nevesta, pomagajo včasih gospodarjevem na potu in doma. Vsesna je polna vojaštva. Častniki so jih pred dnevi povabili na ples. Eden se je precej vsljivo smukal okrog Tinice. Ona ga je pametno odbijala. Pismo je točilo, da se je Ivan sam ponudil v vojak. Ni se dal pregoriti in se ni. Od tedaj je samo enkrat pisal, da je zadovoljen, poslej nič več. Jože in Boštjan sta tudi že odšla. Pišeta, da mnogo streljata, a ne še na fronti.

»Tako,« se je končevalo pismo, »si za vse bolje poskrbel kakor tase. Tu večkrat v strahu postupšam daljno bobnjenje topov. Vedno mislim nate, ki sem te pustila samega, v tem strašnem peku...«

Spet je razlegel pok.

»Pozdravi mi njo in Timico, nevesto in vnučico,« je županova misel naročila strelu. »Ti edini moreš ta trenutek vsaj z odnevdom do njih.« Zdaj se mu je zazdroj, da je vez med njim in dragimi v zaledju temnejsa, kadar bobnijo topovi, ki daleč mečejo glas in domace vase.

Se dvakrat, trikrat je silovito pocito.

Zunaj je pisnil pretrgan javk in preden je mogel župan pomisliti, kaj bi bilo, je kakor zivka nekaj zasenčilo odprtino in telefoni v jamo.

»Malo prostora, strašno!« se je trgalo proseče od zmrsene kepe pri Zaggarjevih nogah. Obenem se je keta razmatala. Iz nje je šinil človeški obraz.

»Matilda!« je kliknil Zaggar.

»Samo kotiček!« je proslil deklet. Postava se je sključila h klečavi pručici bližu mačke in sedla nanjo.

Nov streli se je raznesel nad vaso. Zaggar je čakal, koliko jih bo sledilo. Ker jih ni bilo, je sedel na kos odzaganega tramu bližu izhoda in se enkrat zagledal v pismo. Obenem je čez papir motri svojega novega gosta.

Zenska si je segla v zmrsene lase, potegnila nekaj lasnic

iz kit, izdrla širok, rožen glavnik izpod njih in si jih zacela z naglimi, maščevimi kretanjami pritisnati v gricat šop nad tilnikom. Vstala je in si otepla cestni prah in zemljo s krlja. Nato je znova sedla in se sklonila k čremnu solenčku, ki se je bil odvezal. Med zavezovanjem ji je krilo zlezlo navzgor do kolen, kjer so končavale črne nogavice.

Zaggar je svoje oko zaločil, kako se ne nehote zamika v nezavedoma kačožo se belino. Iz pisma v njegovih rok so se uprle vanj užaljene, očitajoče ženine oči. Obenem je pomisli, da sta prej na polju Mica in Matilda prav tako sedeli v travi pred vojaki in se je tem očko prav tako lovlj v paslo.

»Ali ste se tam nasedeli in nasmejali?« je vprašal trdo in osorno.

»Ah, gospod župan,« je zdihnil deklet. »Mica me ne zabi več. Jaz grem v barake. Napravite mi listek. Tako življenje ni zame. Pod granatami me je vlekel v žito, to živina. Cim bliže so padale, tím bolj sem vplila in ga pehala od sebe, tem hujše me je tičal. Nikoli več, vam pravim. Prav mi je. Komaj sem se ga otrešla.«

»In Mica?«

»Zbeza je z drugima dvema v vas. Ne vem, kam. Ona je bolj vajena in se ne boji.«

»Naj edide tudi ona s tabo. Napravim listek tudi zanjo.«

»To podlascio bo še ubilo.«

Zupan se je zatopil v pismo. Matilda je vzela mačko v naročje in ji božala diako po hrbitu. Cez nekaj časa se je dvignila.

»Ne streljaj več,« je rekla in stopila k star, polomljeni brani, sločeni namesto lesteve pod izhodom.

»Hvala za kotiček,« se je zalostno nasmehnila nazaj in privzignila stopalo, da bi se vzpelka k odprtini.

»Ne morem,« je omahnila z brane zopet v jamo in se prijela za koleno. »Ko sem prej telebila noter, sem se udarila.«

»Torej kako — ostaneš v jami?« je ostro pogledal Zaggar.

»Dvignite me,« je sramotežljivo zaprosila.

»Ta je lepa! Tudi take sitnosti imet človek z vami?« je robantil on.

(Nadaljevanje sledi.)

SPORT SPORT SPORT SPORT

Italijanski nogometni pred dvojno mednarodno preizkušnjo

Danes Italija A - Španija A na olimpijskem stadionu v Rimu

Šele danes odločitev: Bernasconi ali Janich - Prenos tekme po televiziji

RIM, 27. — Po desetih letih boste jutri na olimpijskem stadionu pomirili nogometni reprezentanci Italije in Španije. Za to srečanje italijanski sestra vlada v obeh državah veliko zanimanje, saj gre za prestiž dveh eminentnih predstavnikov evropskega nogometnika.

Slovenska reprezentanca je v Rimu ob 18.00 pa je prispevala.

Pred dnevi so delavci občinskih podjetij položili kable, tečni so pa namestili tudi štiri kandelabre, ki bodo opremile vno vse s tremi žarnicami na bokovih nogometnega terena.

Na vstopnici so delavci občinskega podjetja postavili vstopnico v delavcev.

Veronski velesejem

od 8. do 16. marca

Velesejem kmetijskih strojev in v živine v Veroni bo od 8. do 16. marca. To je največji sejem s področja kmetije v Severni Italiji in ga tudi naši kmetovalci zelo razgledajo.

Na vstopnici so delavci občinskega podjetja postavili vstopnico v delavcev.

Granata v Ul. Carso

Pri urejanju Ul. Carso v Standrežu so našli dobro ohranjen izstrel, ki je bil v zemlji že iz časov prve svetovne vojne. Orodki so v delavcih občinskega podjetja postavili v delavcev.

ITALIJA

Buffon

Robotti Bernasconi Castelletti

Zaglio David

Lojacono Montuori

Ghiggia Nicole Barison

ITALIJA

Gento Di Stefano Tejada

Suarez Kubala

Gennosa Santiesteban

Segarra Alonso Quinceces

SPANIJA

•

RIM, 27. — Po desetih letih boste jutri na olimpijskem stadionu pomirili nogometni reprezentanci Italije in Španije. Za to srečanje italijanski sestra vlada v obeh državah veliko zanimanje, saj gre za prestiž dveh eminentnih predstavnikov evropskega nogometnika.

Slovenska reprezentanca je v Rimu ob 18.00 pa je prispevala.

Pred dnevi so delavci občinskih podjetij položili kable, tečni so pa namestili tudi štiri kandelabre, ki bodo opremile vno vse s tremi žarnicami na bokovih nogometnega terena.

Na vstopnici so delavci občinskega podjetja postavili vstopnico v delavcev.

Granata v Ul. Carso

Pri urejanju Ul. Carso v Standrežu so našli dobro ohranjen izstrel, ki je bil v zemlji že iz časov prve svetovne vojne. Orodki so v delavcih občinskega podjetja postavili v delavcev.

ITALIJA

Buffon

Robotti Bernasconi Castelletti

Zaglio David

Lojacono Montuori

Ghiggia Nicole Barison

ITALIJA

Gento Di Stefano Tejada

Suarez Kubala

Gennosa Santiesteban

Segarra Alonso Quinceces

SPANIJA

•

RIM, 27. — Po desetih letih boste jutri na olimpijskem stadionu pomirili nogometni reprezentanci Italije in Španije. Za to srečanje italijanski sestra vlada v o